

N:o 217.

Af Herr S. Ribbing: Om beviljande af ett årligt anslag till lön åt en adjunkt, med tjenstgöringsskyldighet såsom laborator vid den medicinskt-kemiska institutionen vid Upsala universitet.

Det är naturligt, att med den utvidgning vetenskaperna och den vetenskapliga forskningen successivt vinna, nya pekuniära behof vid universitetet skola uppstå för den vetenskapliga undervisningens riktiga bedrivande. Men om och sådana behof i flera riktningar finnas, är det dock blott de aldra viktigaste och jemförelsevis mest kända bland dessa, som af det akademiska konsistoriet inför universitetets kansler och af denne inför Kongl. Maj:t blifvit såsom så kallade riksdags-petita före hvarje riksdag framställda. Det enda anslag till Upsala universitet, som nu under flera år bland de många, om hvilka i det akademiska konsistorium framställning blifvit gjord, af samma konsistorium för dess del hos kansleren blifvit förordadt och, om jag ej misstager mig, af honom hos Kongl. Maj:t begärdt, är till lön åt en laborator i medicinsk kemi. Då Kongl. Maj:t emellertid ej funnit godt intaga begäran om ett anslag härtill i sin nådiga Proposition om Statsverkets tillstånd och behof, hade jag, ehuru fullkomligt erkännande och vitsordande behofvet af nämnde plats, — hvilket behof jag genom officiella handlingar och utlatanden hos Stats-Utskottet skall anhålla att få styrka, — dock ej ansett skäl vara för handen att motion om samma anslag af enskild motionär väcktes. Men sedan en annan ledamot af Kammaren välvilligt tänkt på Upsala universitet med en motion om lön till adjunkt, ehuru visserligen i annat ämne, har jag trott det vara en

skyldighet för mig att åtminstone upplysa om, hvilket anslag consistorium academicum sjelf för sin del och universitetets kansler ansett för det mest oundgängliga, och får alltså, på ofvan anförda grunder, härmed vördsamt föreslå:

att Riksdagen behagade bevilja ett årligt anslag af Två tusen femhundra Riksdaler Riksmünt till lön åt en adjunkt, med skyldighet att tjenstgöra såsom laborator vid den medicinskt-kemiska institutionen vid Upsala universitet;

och anhåller jag vördsamt om remiss af denna motion till Stats-Utskottet.

Stockholm den 29 Januari 1870.

Sigurd Ribbing.

N:o 218.

Af Herr C. Wenérus: Om åtskilliga ändringar i gällande strafflag till åstadkommande af lindrigare straffbestämmelser och minskade strafflatituder.

Det är numera allmänt erkänt och af erfarenheten vitsordadt, att mycket stränga strafflagar ingalunda bidraga till brottslighetens förminskande, utan snarare verka i motsatt riktning. Sådant är äfven helt naturligt, enär de alltför stränga straffen måste förvilla i stället att förmildra sederna samt återgifva de straffade åt samhället ej förbättrade, utan förhårdade af hat och hämnndkänsla. Samhället kan därför ej för tidigt bringa sina lagar i öfverensstämmelse med den fortgående humanitetens och det allmänna rättsmedvetandets fordringar.